

EMPORDA FEDERAL

Terra de llibertat Ja'n diria del EMPORDA en una sola paraula.

Preus de subscripció: Figueres 1 pta. trimestre. Fora. 1'25. Número solt 10 cents. » atrassat 20 »

Any VII Figueres 8 de Desembre de 1917. Núm. 356.

Redacció y Administració: Carrer d'En Joan Maragall, n.º 8

COMPRANT en els GRANS MAGATZEMS PUIG PARIS estalviareu diners SASTRERIA A MIDA

MODERNA FARMACIA CUSÍ-GARRIGA FIGUERAS

PURA MEDICAMENTA

Especialitat en trajes fets per a Home i Nen a preus baratissims

ABRICS GRAN NOVETAT

SECCIONS ESPECIALS DE

Camises.	Panyeria.
Corbates.	Forreria.
Camisetes.	Bisuteria.
Calсотets.	Petaques.
Mitjons.	Carters.
Lligues.	Guants.
Elásticos.	Cigarreres.
Maillots.	Boquilles.
Mocaduria.	Garibaldines.
Guarda-pols.	Perfumeria.
Mantes.	Fotografies d'art.
Velluts.	Objectes per a rega.

LA CASA QUE TE I VEN MES BUFANDAS PREU FIXE

D'UNA FARSA DE CINQ MESOS

Objectivitat republicana

Estavem en les hores candentes de l'Assamblea de Parlamentaris. De cara a una Ibèria ideal, batien tots els cors el ferro dur del grilló central sobre una mateixa enclusa de patriotisme i a Catalunya els capdevaners se donaven, sota un sostre de nomenclatura reial, l'abraçada de Vergara. L'Assamblea s'habia erigit en Sinaí d'aont descendiria la paraula neobíblica: No jurarás el sant nom de la patria en va... La patria era el sustentacul de totes les audàcies i sobre d'ella anaven a transformar els conjurats la vida política de tot un poble. 1917 espanyol, prenia aspectes de 1790 parisenc, i l'Assamblea semblava la trasplantació del Joc de Pilota. Els núclis republicans estenfen els braços com uns Oswalds, per a abastar la llum d'aqueix nou sol que 'ls cremava l'ànima... Era una Solidaritat que renaixia, i, com en l'altre, presentírem nosaltres, sempiterns memoriats, el corc que habia d'anular la bella pojança del moviment. Ara que ja s'ha produït la fallida, podrém parlar sense que l'nostre escepticisme provoqui digre-

sions que siguin corrossives en l'ànim de les multituds sempre incautes i esperançades.

Des del nostre punt de vista republicà, el mal suprem d'Espanya pervé de la gangrena de la seva organització estatal. El sistema i els homes del sistema s'aferren en les seves propies llatzeries morals que son l'únic bastió amb que s'aguanta un règim. Aqueix règim, per altre part, és lo que resguarda l'acció de les plutocracies sota la irresponsabilitat d'una corona hereditaria. Pot aturarse l'enfonçada civil del poble, pot sofocar-se la gangrena del poder públic sense espurgar la corrupció d'aont tot això dimana? Ni evolucions ni renovacions, que això son maquiavelismes per a substituir oligarquies negres per oligarquies blanques i en la diversitat dels colors no está la neutralització de lo nociu. A més, hi ha plantejat un problema de nacionalitats, de federalisme, que amb el règim present és imposible resoldre perquè l'poder central no se deixarà escapar l'hegemonia que te vinculada en una testa sobiranament infalible que sofriria el cop mortal perdent l'usdefruit de les prerrogatives unitaries. La descentralització de les nacionalitats ibèriques s'ha d'obtenir, per a major garantfa, i no

més la pot otorgar una República federal. Doncs, per arribar a n'aqueixes solucions, no hi ha altre camí que l'cop revolucionari.

I era convocada, per elements de tendència conservadora, una Assamblea que als republicans degué semblar una Convenció que habia d'assumir l'aspecte jurídic del revolucionarisme reviscolat, per tal que a ella anaren confiadament; una Assamblea que, per a obtenir del Estat la legalització civil i la descentralització política i administrativa, se servia del vot sarcàstic d'alguns cacics l'actuació dels quals en les respectives ruralfes, és la negació mes insultanta d'aquells principis que l'Assamblea habia acullit com a una estrella d'Orient. I per això, que l'Assamblea no era la solució total als mals de la nació espanyola: era la solució parcial per la que 'ls elements iniciadors, hàbilment, procuraven embotar, retardar, inutilitzar l'altra, la que tenia d'interessar sols als components esquerristes ja que era la seva essencia, la seva verbera doctrinal. I vingué l'moviment d'Agost i les forces republicanes, presoneres de l'Assamblea, deixaven al proletariat sol davant l'allau de la repressió. I caigué l'govern regressiu per a que 'ls instigadors de

l'Assamblea, després d'un tira i aflixa polític, aportessin al govern substitutiu. a títol de renovació al refors del seu ajud. La monarquia respirava altre volta: la solució parcial allinyava la solució total i els elements republicans habien servit, inconscientment, d'esqueneta. I mentres la dignitat de la protesta se repleia en un presiri, el maquiavelisme regional-conservador s'apuntava, contra l'esperit dels nous remenses, dos tantos que eren dugues carteres de ministre. Ja podia seguir la farsa: la oligarquia blanca substituía a la oligarquia negra. Total, temps perdut.

I lo pitjor és que la culpa es dels mateixos núclis republicans per haber assentit en la participació d'un concili inspirat per dretes de tradició polaviejista. El republicanisme que te la seva finalitat rígídamet marcada, no podia usar d'altres trajectories que la revolució. Que no es posible per al moment? Doncs, aném preparant al poble per a que la possibilitat s'apropi, que aqueixa es la nostra sola tasca. Eduquem les nostres munións i infiltrem-les-hi la fé en la redempció total d'Espanya. Depurém les nostres fileres de gent tarada per a que se pugui garantir l'acció revolucionaria en la puresa

del procediment particular. I molta coessió. I molta preparació intel·lectual per a que no ens caigui, d'impotència i d'insuficiència tècnica, el poder de les mans un cop l'haguem obtingut. I si, anant en la barca de les nostres aspiracions, sentim l'atracció de les sirenes «renovadores» fem com Ul·lís: estaquem-nos fort al pal major de la idealitat republicana i escoltem sense moure'ns, car la exotricitat del cant no ens ha de fer perdre, en l'encantament de les modalitats obtuses, la marxa cap a les regions de la total regeneració ibèrica.

JOAN DESCLOT.

J. SANS I ROQUER ADVOCAT

Gestió i tramitació dels préstecs amortitzables de 5 a 50 anys del Banc Hipotecari d'Espanya al 5 per 100 anyal.

Compra-venta de finques rústiques i urbanes en totes les poblacions de la Comarca.

Cervantes, 25 (avans S. Pau).—FIGUERES.

L'ànima figuerenca

En les passades eleccions municipals, aquí Figueres, ha perdut, com sempre, la candidatura dels catòlics. Els que'n matèria de catolicisme són un xic alatrencats, malgrat certes concomitancies amb la gent de dreta, han tret els llocs de minoria. I els que tenen per orgue a EMPORDA FEDERAL, periòdic excomunicat de resultes de la propaganda d'heretgies, aquestos han conseguit també com sempre, el major nombre de sufragis i de llocs en el govern municipal.

Això prova, segons les creencies catòliques, que la «divina providència» ho tenia disposat així.

I tota vegada que 'ls regionalistes diuen que *han de tornar a començar*, nosaltres no 'ls hi donarem cap diner, pero si volen algun concell els hi donarem en el sentit de que per a anar be HAN DE RENEGAR.

No volém pas dir que fassin com els carreters. Es pot renegar amb finura, fins amb paraules dolces. Molts dels quins rostia la «Santa Mare Església», en els seus bons temps, no feien altra cosa que ilustrar al poble boi *renegant*.

Que millor renovació que alsapremar els fonaments del actual tinglado social-religiós que's una veritable farsa?

Els renovadors regionalistes figuerencs, no hi voldrán saber res amb això, ja que ells ens diuen *sectaris* precisament perquè no som de la seva *secta* esglesiàstica.

Però el poble de Figueres tampoc voldrà saber res amb ells, perquè si nosaltres guanyem, es precisament perquè som de la *flamarada*.

Aquí el catalanisme ha d'esser vermell, no ha de fer flaire d'incens.

La llibertat i la dignitat de Catalunya, per els ciutadans liberals del nostre poble, son sentiments paral·lels al de la llibertat i dignitat de l'esperit humà.

I la renovació *mal entesa* (que 's la nostra, contra la *ben entesa* dels altres). Consisteix en implantar alhora les reivindicacions de les col·lectivitats i dels individus.

Així pensa i sent el liberal poble de Figueres.

Per nosaltres, endavant!

Contestant a *Libertad*, hem de dir al Sr. Lopez qu'el Sr. Pujalá—qui no llegeix mai aquell periòdic—en tots els ordres, ho ha entés bé, en tots els ordres, pot afrontar la plassa pública per a esplicar a la llum del dia la seva intervenció, correcta i honrada, en tots els assumptes; i entengui per endavant el Sr. Lopez, que això constituiria un altra èxit per a En Pujalá com ho fou la votació esplèndida darrerament obtinguda. Ja 'ls hi costa de comprendre, qu'el poble desprecia sempre les insidiositats!

**

Per ara, Sr. Lopez, els únics que per lo vist, no poden tenir aquestes gestes d'aixecar la cara davant la multitud, son els religiosos protestants que refusen una controversia presenciada per altres individus de la mateixa religió, amb llum i taquígrafs.

I prou fer el tonto, home, que Vd. igual que nosaltres, sab que les 280 ptes. de que parla, foren molt dignament gastades per a amparar el dret i rahó d'un empleat que, per a defensar els interessos del Municipi, fou víctima d'un atropell, i no era pas just que després d'haber complert, l'humil empleat, hagués de fer de víctima i de pagano.

**

Això, aquet procediment, el deixem nosaltres pels Lopez i Comp. que no es pas tant lluny el procés d'Aviñonet!

Que no s'en recorden de quant l'arcalde d'aquet poble (única víctima del procés) també era retratat a l'hora de menjar!!! el ranxo, en el pati de la gardunya? I deixant apart altres coses que si vol el Sr. Lopez irán sortint, digui, contesti: tot aquell procés, empresonament, simular un tracte que no era tal, fotografies de reixes qu'els hi podríem mostrar, i demés, a qui beneficiaben, al arcalde d'Aviñonet o a la Missió dels Srs. Lopez Murray?

Qui va pagar les molesties—que amb rés el beneficiaben—del arcalde de Aviñonet, malgrat fer-lo retratar de cara i d'esquena per a enviar-ne reproduccions a mils a Inglaterra?

En el cas primer, l'Ajuntament va complir amb son deure; i en el cas segon, hi varen complir com era degut els Srs. Lopez?

I doncs recordis-en, d'aquell toballó que diu: *come i calla*.

Por retirarse del negocio se vende en Figueras una muy acreditada **SASTRE-RIA** con géneros ó sin ellos, punto céntrico. Darán razón en la Imprenta de este periódico.

Jocs Florals de l'Empordà

Veredictes

I. FLOR NATURAL, n.º 34. Nou cant a la vinya.

II. ENGLANTINA, n.º 216. Cançó Autumnal. Lema: III.

III. VIOLA, n.º 63. A la Mare de Deu de l'Hermita inconeguda.

IV. CONSISTORI, n.º 220. En Carxofa. Lema: Fragment biografic.

Premis extraordinaris

V. Premi de D. Josep Pella i Forgas, President honorari de l'Ateneu Empordanés. Desert.

VI. Premi de D. Lluís Ballvé de Gallard, Diputat a Corts, núm. 192, Estances.

VII. Premi de l'Excm. Comte de Torroella de Montgrí, Senador del Regne, núm. 231, Poema de llatze, el ressucitat. Lema: Sed vado, etc.

VIII. Premi de D. Gustau Peyra. No s'adjudica.

IX. Premi de D. Pere Rahola, Senador del Regne, núm. 235. El Palau de l'Anunciata.

X. Premi de D. Frederic Rahola, Senador del Regne, núm. 10, Paisatges. Lema:

XI. Premi de D. Juli Fournier, Diputat a Corts, núm. 14. Les finestretes de l'hospici.

XII. Premi de D. J. Yrla Bosch, Diputat provincial, núm. 105. Cançó de la tarde clara. Lema: Entancés.

XIII. Premi de D. J. M. Mascort, núm. 210. Marines. (La titulada La Fosca).

XIV. Premi de D. Josep Sàlles Plá, Diputat provincial, núm. 183. Empuries. Lema: Rememver (26 sonets).

XV. Premi de D. Josep Dalmau Carles. No s'adjudica.

XVI. Premi de D. Pauli Geli Maymi, Diputat provincial, núm. 134. Pregaria a la llum.

XVII. Premi de varis socis de l'Ateneu Empordanés. No s'adjudica.

XVIII. Premi de D. Emili Garriga, ex-diputat provincial, núm. 110. A Sant Pere de Marina.

XIX. Premi de D. Lluís d'Atmetller, núm. 227. Cançó del vi i del amor.

XX. Premi de l'Excm. Sr. D. J. Vallés i Pujals, President de la Diputació de Barcelona, núm. 197. Egloga sisena de Virgili. Lema: Silenus.

XXI. Premi de D. Martí Inglés Folch, Conciller de la Mancomunitat. Interpretacions del temps. Lema: Vell i nou.

Barcelona, desembre 1917.

EL JURAT CALIFICADOR

Pere Corominas, president; J. Pous i Pagés, Bonaventura Sabater, Miquel Roger i Crosa, Ramón Pella i Tort, Ambrós Carrión, Vocals; E. Isern i Dalmau, Secretari.

Veredictes musicals

I. Premi de l'Excm. Diputació provincial de Girona a la composició n.º 13. Flor de neu. Lema: *Aquestes muntanyes que tant altes son...*

II. Premi de D. Carles Cusi de Miquel. Aquest premi es reparteix en parts iguals entre les composicions núm. 1 Flor de perera. Lema: *La mes bella flor*. núm. 24 La Garlanda. Lema: *Fadrins i donzelles ardits la punteigen*. i núm. 10 La filla del Marxant. Lema: *Inèdita*.

III. Premi de D. Carles Jordá, al núm. 14. Catalanesca (sardana, glosa de la cançó. El poder del Cant). Lema: *Temàtica*.

IV. Premi de l'Excm. Marqués de Alella al núm. 23. Aplec de Melodies. Lema: *En nom de Deu amunt*. Accessit al núm. 4. Lema: *Dels meus amors*.

Joan Lamote de Grignon, president; Juli Garreta, Josep M.º Soler, Simó Gratacós, Vocals; Joan Gibert i Camins, secretari.

GARAGE SOLER Automòviles, venta y alquiler. Representante de la FORD MOTOR COMPANY.

Telegramas: Soler-Figueras.

Plaza PI MARGALL.

De Port-Bou

Sobre el proceso Xirau-García.

Acabo de recibir la siguiente carta.—«Amigo Karenin: ¿Podría V. sin faltar a la publicación de su crónica semanal, dejar para más tarde la reseña de cuanto dijeron los testigos en el juicio celebrado en Girona el día 6 del pasado mes, y el concepto que le merecen y debe merecer a toda persona sensata los que acusaron, y el por que así lo hicieron?—

Yo creo, ya que ha sido objeto de recurso de casación el fallo dictado, que sería más oportuno esperar a que el Tribunal supremo, confirmase como es de esperar, la sentencia absolutoria formulada por los dignos Sres. Magistrados de la audiencia de aquella Ciudad. De V. etcétera.»

Conformes, de toda conformidad. Ya lo veis queridos lectores; creo razonada esta petición y la acato; más, como siempre cumplo cuanto ofrezco, yo os prometo volver sobre el caso, y como hay Dios que habrá hule.

De todos modos, algo os diré hoy de la brillante defensa llevada a cabo por el letrado Don Santiago Masó. ¡Lástima no poder publicar íntegro su elocuente discurso; la falta de espacio, por no abusar de la hospitalidad que me brindan mis amigos de EMPORDA, me lo impide! Seis días hacia que el abogado Sr. Masó había dejado el lecho: treinta y cinco días estuvo sepultado en cama, enfermo de bastante cuidado, y lejos de notarse en él, tanto en su palabra como en sus ademanes y gestos el estado débil propio del convaleciente, se vió al hombre de voluntad férrea, cuyo talento progresa con el transcurso del tiempo que no le habíamos oído informar.

Tenia frente a sí, al abogado Sr. Quintana, padre, como acusador, y aunque este con elocuencia apuró todos sus recursos para convencer al Tribunal de la culpabilidad de los procesados, no consiguió otra cosa que dar ocasión al Sr. Masó, para demostrar que con él, no valen ardidés de profesión. Rebatíó toda la argumentación de la parte acusadora, con una facilidad extraordinaria; demostró la inculpabilidad de sus defendidos de una manera clara y terminante; hizo observar tras un párrafo inspiradísimo, la omisión efectuada por el Sr. Quintana al dar lectura a la Sala de la declaración prestada por el Sr. García, dejando de leer, precisamente, lo que más favorecía al procesado; pero con el Sr. Masó no valen omisiones, y este leyó con voz potente, lo que aquel dejó de hacer.

Oratoria clara y contundente; conocimientos elevadíssimos; ademanes y gestos naturales, propios de grandes tribunos, son los dotes que adornan a don Santiago Masó. En él se hallan ausentes aquellas contorsiones semi-trágicas ya pasadas de moda que no convencen a nadie; en una palabra; el abogado Sr. Masó, ya lo dijimos en otra ocasión, es una notabilidad del foro, reuniendo además, todas las condiciones de un perfecto caballero.

En el acto de la prueba, los testigos de cargo a preguntas del Sr. Masó, se vieron obligados ¡alto aquí! Hemos quedado que por hoy, nada diremos de aquellos sugetos; pero. ¿Cómo diablos me las compongo para llenar el espacio que mi querido Director me concede en este popular semanario?... ¡Ya está! Se trata de una comedia titulada «LOS SINVERGUENZAS.» Se representa en ella la celebración de un juicio, al cual acuden en calidad de testigos, seis ó siete *mándrias* dispuestos a ganarse el gran arroz que el querellante les ofrece, si como *mándrias* cumplen, pero lo hicieron tan mal, a pesar de sus deseos en reventar al acusado, que el abogado que acusa, hubo de decir a la Sala. «Sres Jurados: estoy poco ménos que *corrido*, y voy a correr mucho para terminar pronto. Estos testigos de cargo, son capaces de quitar la inspiración al más inspirado; tanto han metido la pata, que si yo llevo a descuidarme, corro riesgo de id. id. No parece sino, que estos amigos de mi representado, han venido aquí a tomarnos a todos el pelo. El uno no entendié las preguntas, y contesta al revés; el otro resulta un charrancharlatán de los que en la plaza pública extraen muelas sin dolor; en fin, que se ha armado un lío de mil demonios; que si digo, que no digo; que si calló, pero que ya hablará, que si la política; que si

sabe; que si no sabe; nada, que si no se le ordena que se retire, aún estaría dándonos la lata; así por el estilo el resto de sus compañeros; mala intención eso sí, pero una olla de grillos. I ved lo que os digo, hasta aquel jóven coloradote que entre el público tomaba notas como cualquier periodista de verdad, y que parece acompañaba a aquellas calamidades, ha estado pasando cual yo, las de Caín; se estrujaba la frente como si en ella tuviera algo que pugnara por salirle al exterior. El mismo querellante que ha asistido á este acto, estaba como gallo mojado; sus ojillos de besugo, sin aquel vivillo brillanteo que tan vivos los hacen: yo he oido que fuera de sí les decía á sus comparsas; ¡No habrá arroz! ¡Solo merecis habas, por animales! ¡Me habeis reventado! Hasta el periodista (?) le daba la razón, si bien disculpaba á la claqué por la impresión que dice debieron recibir al verse obligados á confesar cierta mala conducta; es terrible decía, que le preguntan á uno ciertas cosas: figuraos el efecto que me hubiera causado a mi, que el tribunal, curioso por demás, me hubiese preguntado simi mujer era casada canónicamente, por lo civil o militar. Aquí, el abogado solicita descanso y lia un pitillo.

KARENIN.

SE VENEN.—Botas de varias cabudas per a posar vi.
Rahó, Narcís Pey, carrer Ampla, 22.—Figueras.

En que quedém?

El mateix día—24 de novembre—en que EMPORDA FEDERAL publicava un article que per conducte d'un nostre company, habíem rebut d'En J. M. Gay, article en que se felicitava corament a la majoria nacionalista republicana pel seu senyalat triomf, publicava també Alt Empordá, altre escrit de dit firmant, en que s'hi contenien conceptes completament oposats, i en que, se menyspreuaba lo que significa tota l'actuació política que aquet periódic representa, afirmant, entre incongruents atacs a la nostra tradicional afirmació republicana, la tesi fantástica de que ja no existeix avui al mon, i més particularment a Catalunya, el problema polític fonamental de dretes i esquerres, i en quin article, a més, s' aludía repetida i malevolament al nostre estimat amic: el Dr. Pi Suñer.

Hem de declarar que'ns va sorprendre aquesta divagació, o lo que vulgui dirsen, ja que la veritat, no havíem pas sollicitat la col·laboració d'aquet senyor, responsable únic, com ja deia Alt Empordá de lo que avala la seva firma.

Benvinguda.

L'Ateneu Empordanés de Barcelona ha organitzat uns Jocs Florals, que se celebrarán avui en aquesta ciutat.

Amb motiu d'aquesta festa, s'ha organitzat per aquella entitat, una excursió d'empordanesos a la nostra ciutat, de pas cap a Peralada i Empuries.

EMPORDA FEDERAL al saludar als excursionistes se complau en donar-lis la benvinguda, desitjant que la seva curta estada en aquesta terra de llibertat els hi sigui ben plaenta.

Jocs Florals.

En els que tindrán lloc avui en el Teatre Principal de nostre ciutat, ha sigut nomenada Reina de la Festa, l'hermosa senyoreta Na Lola Gummá; constituint la Cort d'amor, les no menos simpátiques i boniques damiselas Lola Jaume, Paquita Moradell, Flor Guerrero, Jacinta

Pagés, Pilar Reynalt, María Martínez i Maria Font.

Agraïment i Delagació.

El President del Comité Comarcal nostre amic En Martí Carreras, ha rebut una atenta carta del diputat per Tortosa En Marcellí Domingo plena d'encoratjadores frases que, fent-les nostres, agraim efussivament.

Aixís mateix; el Sr. Carreras ha sigut delegat pel «Ateneu Pi i Margall», per a concorrer als Jocs Florals de avui, an els que fou convidada dita Associació pels organitzadors d'aquesta festa.

Máximes de l'home elegant

VII.

«Per a plaure a les dames, no podem pas presentarnos, sense ofendre la llur honestitat, amb el vestit de pell en que nostre mare ens hi cosí, ni amb trajos vells i usats qu'ens fan semblar a gos mullat expulsat de les vespres... Sinó que devém presentarnos-hi amb trajos elegants qu'ens converteixin en senyors de bella presencia.»

RABELAIS.

Vestiu-vos a la moda en els

Grans Magatzems Puig Paris

Sastreria i Novetats per a Home

Aquesta setmana;

Exposició de trajos per a nen i corbateria gran chic.

L'Escola Municipal de Dibuix.

Perfectament instalada en l'edifici aon hi hagué «Gimnás Colón», s' obrirà el vinent dilluns l'Escola Municipal de Dibuix.

Doném la nova amb satisfacció ja que sabem que era esperada amb frisança per els molts alumnes que 'n aquella escola s' instrueixen, i també perquè les sales espaioses i ben proveides resulten espléndides.

Els intel·ligents professors D. Joan Núñez i D. Sebastiá Escapa, com a bons apostols que son de l'ensenyança, car no son pas d'aquells funcionaris que 's limiten a cumplir fredament el seu deure, s' han desvetllat en dirigir l'instalació, havent resultat ben encertada, per lo qual els felicitem i ens en felicitem per haver-se conseguit organitzar una escola digna de nostra ciutat i de ser visitada per tothom.

L'acte de inauguració es celebrará l'esmentat día, a dos quarts de vuit del vespre repartint-se els premis als alumnes que 'n foren mereixedors en el curs passat.

El Sr. Director ens prega que invitem als interessats per si no fossin avisats particularment.

Que haurá passat?

En tres dotzenas de periódics diferents, varem llegir qu'el sanyó Baldiri, havia donat una esterlina; si senyors, una lliure esterlina, (24'65 ptes.) destinades a un premi dels Jocs Florals; i amb sorpresa ens enterém pel veredict que en altre

lloc se publica, que l'esterlina d'En Baldiri no's ven en lloc, ni com a premi que hagi quedat desert.

Aveurer, si s' haurá perdut aquesta esterlina; i mirin qu'en el temps que corrém, una esterlina paga la pena d'esser cridada pel pregoner...

No podém pas suposar qu'els periódics que donaren la noticia, estiguessin mal informats o tinguessin ganes de riurer; encare, que amb els que déixen olímpicament un càrrec de «amanuense» per a veurer si pesquen una vagant de concejler, ja n'hi há per riurer...

APRENENTS.—S' en necessiten, de 15 a 17 anys, en la Fundició d' En Lluís Fita. Guanyaran tot seguit.

«Los hombres»

Els regionalistes d' Alt Empordá, assabentats de les facecies den Baldiri (vulgarment conegut per en Monegal), en l' Assamblea de la Mancomunitat, en el nombre de la setmana passada, dediquen an aquell servidor del càcic Cusi algunes ratlles per tal de posar-lo en evidencia.

Nosaltres, hem hagut molt de plaer de veurer com al fi, els regionalistes figuerencs vagin convencent-se de les males companyies que fins suara havien tingut per tal de poguer haure predominat en la comarca; sol sol no os Per cert, que de les mentades facecies den Monegal en l' Assamblea, n' hem copsada aquella seva dita de que se 'n anava al desert.

—Adios tú!

La gent incivil.

Llensat en Moragas de l' Alcaldía, l' Alcalde accidental ha donat tot seguit ordres per a que tornés sortir el carretó dels goços ja que l' Sr. Moragas tenia prohibit el funcionament del llacer, i els carrers de Figueras, eren invadits d'aquells animals.

Aquesta gent del goç, avans cridava contra les boles venenosas. Ara el seu company, l' alcalde den Furnier havia decretat la pasivitat del llacer.

El Sr. Moragas, perfecte datista, perfecte conservador espanyol, te de la cosa pública el concepte classic que 'n tenen els governants d'Espanya; aixó es: que'l poble es per a el Govern, i no el Govern per a el poble, i per lo tant, que governant, lo mes essencial es la satisfacció propia i la dels amics, encare que d'aquesta satisfacció en surti perjudicat l'interés general. Som caçadors? doncs goços al carrer i el que sigui mossegat que vagi a Barcelona, ja que per aixó s'han fet els laboratoris.

L' alcalde enemic de les biblioteques, entrebancador de totes les reformes de la ciutat, protector dels goços sense amo, ha tingut la caiguda que 's mereixia.

La ciutat el maleirà tant com perduri el seu recort.

Festa simpática.

Per a assistir a la festa d' Homenatge al diputat per Tortosa En Marcellí Domingo, sortiren aïr per a Barcelona, nostres volguts amics, En Rafel Ramis, Fidel Dalmau i Francisco Batet, els

quals ostentarán les representacions del periódic i juntes del partit.

Els hi desitjém felíç viatge.

CASA.—Se ven la del Carrer de Vilafant, 44.—Rahó, J. Palau, Plaça del Sol, núm. 2.

Alcaldía Constitucional de Figueras

En cumplimiento de lo que previene la real orden de 15 de Enero de 1879, queda nuevamente expuesto al público, en la Secretaría de este Ayuntamiento, el Presupuesto Municipal ordinario de esta ciudad para el próximo año de 1918, a fin de que pueda ser examinado por el vecindario, durante el plazo de ocho días a contar desde la fecha, y producirse, en su caso, contra el expresado presupuesto, las reclamaciones procedentes.

Figueras 4 de diciembre de 1917.

El Alcalde Accidental,
JOSÉ PICHOT.

PRACTICANT se'n necessita un a la Farmacia Ferrán.

Donarán raó en la mateixa.

Mercat del dia 6 de Decembre.

Blat.	Hectólitre	36'25 a 33'75
Ordinari.		21'28 a 00'00
Civada.		16'57 a 14'38
Morasc.		26'57 a 25'63
Panis.		31'25 a 00'00
Mongetes.		60'00 a 56'25
Mongets.		50'00 a 45'00
Faves.		26'88 a 26'75
Vesses.		30'00 a 28'13
Sigrans.		46'25 a 00'00
Patates.	qq. métric	12'82 a 10'42
Oli.	Hectólitre	185'53 a 176'46
Xais de un any.		35'00 a 30'00
Oques una.		12'00 a 9'00
Conills, parell.		8'00 a 5'00
Anecs »		11'00 a 9'00
Gallines »		14'00 a 10'00
Pollastres »		6'50 a 4'50
Ous, dotzena.		2'70 a 2'60
		» compte de 30 dotzenes. 81'00 a 80'00

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES

del dia 2 al 7 de Decembre

NAIXEMENTS

Día 4.—Daniél Garnés Llauro.

» 4.—Josepa Guday Masó.

» 5.—Concepció Raig Reig.

MATRIMONIS

» 3.—Lluís Escario Pasqual de Bonanza, amb Ana Prats González, solters.

MORTS

» 2.—Florentina de Ametller Maranges' 82 anys, viuda.

» 3.—Bartoméu Fábrega Burgell, 71 a. c.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Joaquím Jubert i Eliseu Jubert

(Malalties de la PELL)

(Malalties de les CRIATURES)

CIRURGIA GENERAL

Plassa de l'Oli, 1 pral. — Telefon 205 — GIRONA

BAR «EL VERMOUTH TORINO»

DE JAIMEROURA

SIRVE TODA CLASE DE APERITIVOS DE LAS MEJORES MARCAS
Casa especial del Vermouth

MARTINI ROSSI de Torino

es el mejor y el mas higiénico

PRECIOS SIN COMPETENCIA

8, Subida al Castillo, 8. — FIGUERAS

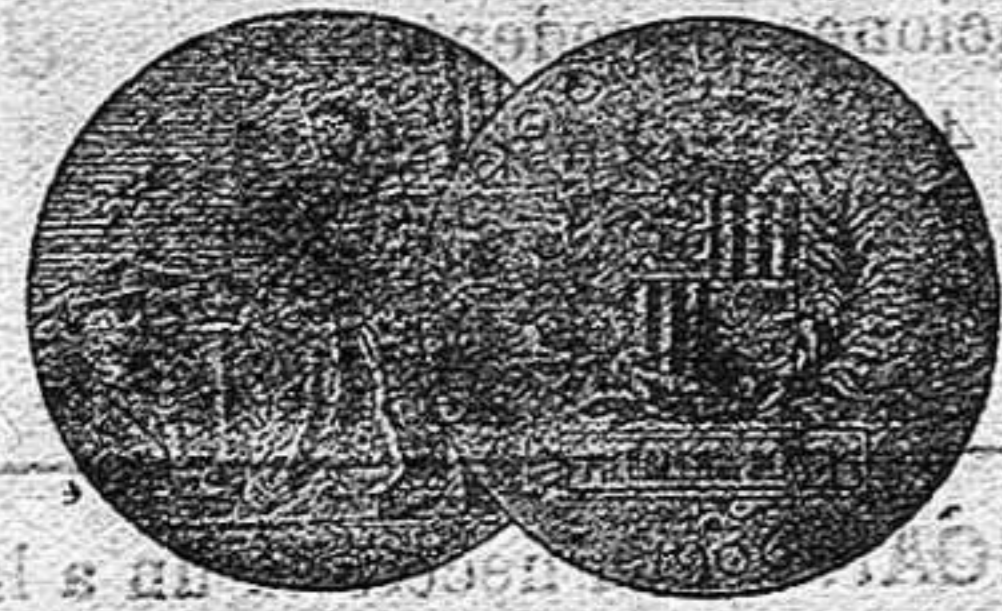
BANCA Y CAMBIO

J. Ferrán y Galter

(Sucesor de Miguel Coldecarrera)

Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre Paris y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc.

Calle Vilafant, 2 y 4. — FIGUERAS

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT

SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1. — FIGUERAS

Corte y confección elegantes. — Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia. — Gran esmero en todos los trabajos.

RECADERO

DE

FIGUERAS A PERPIGNAN y vice-versa

Admite comisiones los Jueves y Domingos en el «Café Bar Parisián», Rambla y calle de Perelada, 13, Figueras. En Perpignan, Rue Grande San Martin, 71.

NO COMPREU MOBLES sense visitar primer el gran magatzem

EL 24

— DE — ESTEVE VILANOVA

Carrer Ampla, 24. — FIGUERAS

Solidesa, elegancia, baratura. — Exposició permanent.

Por 10 céntimos...

pueden mineralizar Vdes. mismos, instantáneamente el agua de mesa, haciéndola alcalina y litinada, ligeramente gaseosa, digestiva, muy refrescante y agradable, aun pura Basta para ello hacer disolver en un litro de agua potable un sequito de

LITHINÉS del D'GUSTIN

El agua así mineralizada constituye el régimen indispensable para preservar las enfermedades y curar las afecciones de los riñones, vejiga, hígado, estómago, intestinos

Cada caja contiene 12 paquetes para beber el agua mineralizada.

Dipositari únic per a Espanya: M. DALMAU I OLIVERAS
Fasseig de l'Industria, 14. — BARCELONA.

Grandes Talleres de Pintura y Dorados

Enseñanza de Dibujo y Pintura

ENRIQUE CASADEVALL

Horno Bajo, núm. 8. — FIGUERAS

EXPOSICION PERMANENTE

GOTAS GRIEGAS
Tintura instantánea ¡Fuera canas!

4 ó 5 gotas bastaron para rejuvenecerme de tal manera, que de viejo despreciable me volví joven hasta el extremo de dislocar a las muchachas apenas me veían.

AGUA ORIENTAL

Con 4 ó 5 gotas usadas diariamente, mis pechos adquirieron gran desarrollo, tersura y belleza incomparable.

¡Señoras!
Se acabó el vello

Usad Depilatorio árabe y quedaréis tan limpias de vello que nadie podrá igualaros en hermosura y juventud. Único inofensivo. Bote con instrucciones. 5 pesetas

UNICO REPRESENTANTE EN LA PROVINCIA:

HIJO DE J. GIRALT. Calle Juan Matas, 20 y 21. — FIGUERAS

I. CARLOS MERCIER

Sucesor de ESTEBAN POMÉS
Fábrica de Pastas finas para sopa
Calle Caamaño, núm. 10 y Blanch núm. 1

Telefono, núm. 52
FIGUERAS. — (Provincia Gerona)

Fábrica de Hielo

Cámara Frigorífica

para detalles y condiciones
DIRIGIRSE A LA FÁBRICA
Calle Concepción, 17

Telefono, núm. 71
FIGUERAS

Lámpara «42»

de incandescencia eléctrica. Luz blánquísima é invariable. La de más potencia i menos coste. Garantía absoluta. Invencción española. Se fabrica en Barcelona.

Despacho: ALFREDO ALGUACIL
Lasauca, 28, 2.º

Se necesitan representantes para varios pueblos del partido.